

[Krag.]

højtærede Minister i denne Forbindelse taler om, at det er naturligt, at han søger Bemyndigelse til paa ny at lukke, en Bemyndigelse, han søger i § 1, saa siger jeg igen, at det er besynderligt, at den højtærede Minister, naar han ikke agter at benytte den Beføjelse, han har til at aabne, saa møder med et Lovforslag, som skal sikre ham Beføjelse til at lukke. Jeg spørger den højtærede Minister: Hvis nu den almindelige Kreditforeningslov, som er blevet fremsat her paa Rigsdagen meget sent, hen imod Samlingens formentlig nære Slutning, ikke gennemføres i denne Rigsdags-samling, er det saa den højtærede Ministers Hensigt at opretholde Lukningen af 4½ pCt. Serier Sommeren igennem og frem gennem Aaret, medens vi, naar den nye Rigsdag kommer ind, forhandler om Indenrigsministerens Kreditforeningslovforslag. Det har stor Interesse for Pengemarkedet og Realkreditens Udvikling her i Landet at faa dette Spørgsmaal klareret, og derfor beder jeg den højtærede Minister svare herpaa.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at denne Konvertering for en meget stor Dels Vedkommende var baseret paa en Ombytning af Obligationer fra de store Institutter, men Baggrunden derfor var jo en Realitet, nemlig Opretholdelsen af den ringe Spændvidde mellem 4, 4½ og 5 pCt.s Obligationer, som det i den Periode ikke var forbundet med nogen Vanskelighed for Nationalbanken at opretholde netop i Kraft af den almindelige Rentebevægelse her i Landet. Det er meget rigtigt, at der ikke har været Mulighed for ved Laan i Udlandet at give det store supplerende Stød gennem Tilførsel af ny Kapital, saaledes som der var ved 80ernes og 90ernes Konvertering. Paa den anden Side skal man, selv om vi har levet i et lukket Pengemarked, ikke undervurdere den indirekte Virkning paa Rentemarkedet her i Danmark fra 1932 til 34 af, at Bevægelsen ude paa de store Pengemarkeder gik i samme Retning i endnu højere Grad.

Med Hensyn til det, det ærede Medlem siger, at 4 Partier stod samlet om Konverteringen, maa jeg gentage, hvad jeg udtalte forleden, at jeg har den Opfattelse og altid vil have den, at Betingelsen for en saa stor samlet Konvertering er, at Regeringen dels har Magten over Indlaansrenten, dels har en vis Indflydelse paa Kapitalens Anbringelsesmuligheder paa andre

Omraader; det har jeg gentaget til Trivialitet gennem det halvandet Aar. Forhandlingerne har staaet paa her paa Rigsdagen, men paa dette Omraade har Rigsdagen aldrig villet give mig den fornødne Bemyndigelse, derfor blev Tidspunktet forpasset, det Tidspunkt, som var inde i Efteraaret 1934.

Saa maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg forstaar ikke, hvad det egentlig er, det ærede Medlem vil opnaa ved sine Bemærkninger til § 1. Det ærede Medlem siger, at jeg ønsker ikke at benytte § 1. Det har jeg aldeles ikke sagt. Jeg har sagt, at jeg vil ikke deroverfor tage Standpunkt her i Dag; jeg vil have Lejlighed til at drøfte med Kreditforeningsudvalget Stillingen paa disse Omraader til det store Forslag, inden jeg tager mit Standpunkt paa dette Omraade. Og jeg synes ærlig talt, det ærede Medlem skulde takke mig, fordi jeg gerne vil komme i Udvalget og forhandle med det ærede Medlem om dette Spørgsmaal og høre Belæring og Raad af det ærede Medlems store Sækkundskab paa disse Omraader. Jeg synes, det ærede Medlem nu snart skulde stille sig tilfreds. Der er jo ingen af de ærede Herrer, der er i Stand til at fremtvinge, at jeg skulde sige noget, jeg ikke vil sige, saa jeg forstaar slet ikke, hvad Hensigten er.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Nej, faa den højtærede Minister til at sige noget, som han nu erklærer, han ikke vil sige, det er formentlig ikke muligt. Men det er beklageligt, at den højtærede Minister ikke vil sige, hvad jeg synes, han havde Pligt til at sige som et Svar paa det Spørgsmaal, jeg har rettet til ham, thi det er af overordentlig stor Betydning i den kommende Tid for hele Pengemarkedet her i Landet, at man ved, hvorledes disse Forhold kommer til at ligge. Det er lidet ansvarsfuldt fra den højtærede Ministers Side, naar han vil opretholde Uvisheden i saa Henseende, og jeg ser ikke, at der er nogen Grund dertil. Thi hvis vi ikke bliver færdige med at forhandle den højtærede Ministers almindelige Kreditforeningsforslag i denne Samling, saa kan efter min Mening de nærværende Forhold paa Obligationsmarkedet rentemæssigt set ikke bestaa uden stor Skade, og hvis Loven vedtages i næste Samling — jeg ønsker, den skal vedtages snarest, men om det bliver i denne Samling, derom tør jeg ikke spaa —, vil det